

LATVIJAS NEDZIRDĪGO SAVIENĪBAS IZDEVUMS

KOPSOLI

JŪNIJS/JŪLIJS 2024 #6/7 (1165/1166)

WWW.LNS.LV

JAUNA IZRĀDE "KAS NOTIEK KROGĀ – PALIEK KROGĀ"

20. jūnijā pirmizrādi piedzīvoja režisores Zanes Bondares un horeogrāfes Danas Kalpiņas izrāde "Kas notiek krogā – paliek krogā", kuru izspēlēja un izdejoja LNS Jauniešu deju kolektīva "Rītausma" un LNS kultūras nama "Rītausma" amatiereteātra kolektīvi. Galveno lomu – šerpo krogus meitu – atveidoja Alma Stroža, puisi lomās iejutās Mārtiņš Strožs, Sergejs Soklakovs, Raitis Rūrāns un Madara Liepiņa, kuras piedalīšanās sagādāja pārsteigumu. Vecāku lomās – Lilita Gedroviča un Raitis Ozols, bet spilgtu omi atainoja Anda Tīdemane. Izrāde parāda puisi centienus iekarot krogus meitas sirdi. Tomēr ne viss ir tik vienkārši, kā viņi iedomājušies, jo meitene zina, kā vislabāk viņus pārmācīt. Ar māsas, mātes un pat omes palīdzību vakars krogā izvēršas jautrības un pārpratumu pilns. Tomēr, kā saka, kas notiek krogā, tas arī tur paliek.

Plašāku reportāžu par pirmizrādi, interviju ar izrādes veidotājiem un skatītāju iespaidus par izrādi lasiet jau "Kopsoli" augusta izdevumā.

ZEMES SPĒKS – EVITA ZARIŅA PAR DZĪVI UN DARBU

Darbs ir neatņemama cilvēka dzīves daļa. Evitai Zariņai ir laimējies izveidot pozitīvas attiecības ar darbu, darot to, kas patīk.

Turpinājums 9. lp.

ŠAJĀ NUMURĀ LASIET

- AKTUALITĀTES
- NOTIKUMI EUD
- SPORTS
- KULTŪRA
- ASTROLOĢIJA UN DZĪVE
- NODARBINĀTĪBA
- MAZIE DRAUGI
- ZĪMJU VALODA
- PIEEJAMĪBA
- BRĪVPRĀTĪGAIS DARBS
- FOTOKONKURSS

LNS VICEPREZIDENTS EUD SEMINĀRĀ UN ĢENERĀLAJĀ ASAMBLEJĀ BRISELĒ

No 23. līdz 25. maijam LNS viceprezidents Ivars Kalniņš, pārstāvēd Latviju, piedalījās Eiropas Nedzirdīgo savienības (EUD) organizētajā seminārā un Ģenerālajā asamblejā Briselē, Beļģijā.

Turpinājums 3. lp.

Teksts: Līga Kotova

Foto: LNS arhīvs

LNS AMATIERMĀKSLAS FESTIVĀLU PIRMSĀKUMI UN NĀKOTNE

LNS amatiermākslinieku festivālu pirmsākums bija tradicionālās pašdarbības skates Rīgā, kas notika katru gadu. Tajās uzstājās dalībnieki no dažādām Latvijas pilsētām, cīnoties par vietām un prēmijām.

1996. gada pavasarī LNS toreizējās kultūras komisijas sēdē apsprieda jautājumu par mākslinieciskās pašdarbības turpmāko attīstību. Radās jauna ideja – rīkot kultūras festivālu katru gadu dažādās LNS biedrību pilsētās. Katram festivālam bija sava programma, tēma un moto. No visas Latvijas pulcējās pašdarbnieki – Valmierā, Daugavpilī, Ventspilī, Rīgā, Smiltēnē, Rēzeknē, Liepājā, Pļaviņās, Tukumā un Kuldīgā. Katrā pilsētā notika svinīgais gājiens, nelieli skeči, pantomīmas, melodeklamācijas, tautas dejas, muzikāli uzvedumi, teātra izrāde, līnijdejas, estrādes un disko dejas utt. Pasākumu beigās tika rīkoti noslēguma vakari. Festivāla vajadzībām izdevās piesaistīt pilsētu

pašvaldību finansējumu un vairāku uzņēmumu atbalstu.

LNS Valmieras RB priekšsēdētāja Dace Lāce dalījās atmiņās par to, kā valmierieši drosmīgi uzņēmās pirmā LNS amatiermākslas festivāla organizēšanu, kas norisinājās 1996. gada 15. jūnijā Valmierā.

“Mēs ar Ivetu Lāci pieteicāmies uzņemt festivālu. Toreiz budžets bija kādi 50 latī un vēl sponsoru līdzekļi. Taču festivāls notika, viss bija apmierinoši, un tā tas tālāk aizgāja. Pirmā LNS humora festivāla tēma bija “Smejies vesels”. Pasākumu vadīja Iveta Lāce Čārlija Čaplina tēlā. Valmieras reģionālās biedrības telpās joprojām glabājas paštaisīts festivāla karogs, kas ļauj atminēties šo pasākumu ar smaidu.”

Kopš 1996. gada notikuši 25 LNS amatiermākslas festivāli, izlaižot tikai 2005. gadu un pandēmijas laiku (2020.–2021.). Arī šogad LNS amatiermākslas festivāls nenotiks.

Kā 2024. gada 24. janvārā **LNS domes sēdē norādīja LNS prezidents Edgars Vorsklovs**, LNS valde turpmāk plāno šādus lielus pasākumus organizēt vienu reizi divos gados. Pieredze rāda, ka pēdējos gados biedrībām arvien grūtāk piesaistīt amatiermāksliniekus, un reizēm dažu sniegums nebija tas labākais. Diemžēl festivāla organizēšana prasa lielus izdevumus un daudz darba, kā arī priekšnesumiem jābūt kvalitatīviem, lai priecētu gan pašus amatiermāksliniekus, gan skatītājus.

Nākamais LNS amatiermākslinieku festivāls notiks 2025. gada jūnijā par godu LNS 105 gadu jubilejai. •

LNS amatiermākslinieku festivāls Rēzeknē “Latgale – zilo ezeru zeme”, 2001. gads.

Teksts: Laura Zeltiņa

BALTIJAS BĒRNU FONDA PĀRSTĀVJI VIESOJAS LATVIJAS NEDZIRDĪGO SAVIENĪBĀ

Jau ilgāku laiku Latvijas Nedzirdīgo savienība un Baltijas Bērnu fonds (BBF) sadarbojas dažādu projektu realizēšanā. BBF ir Zviedrijā dibināta un reģistrēta organizācija, kas jau vairāk kā 25 gadus Latvijā finansē dažādus projektus izglītības un sociālajā jomā, galvenokārt ar mērķi veicināt personu ar dzirdes traucējumiem integrāciju sabiedrībā.

BBF īpaši ir atbalstījis dažādus latviešu zīmju valodas projektus, sniedzot finansiālu atbalstu latviešu zīmju valodas vārdnīcu izstrādē, tīmekļvietnes www.zimjuvaloda.lv atjaunošanā un daudzos citos izglītojošos projektos. Fonds ir atbalstījis jauniešu dalību starptautiskos projektos un arī nedzirdīgos māksliniekus. Jaunāko dāvinājumu no fonda ir saņēmis LNS Kopienas centrs – veļas mašīna, žāvētājs un trauku mazgājamā mašīna. Neskatoties uz ilgajiem sadarbības gadiem, fonda vadība ne reizi pilnā sastāvā nebija viesojusies Latvijas Nedzirdīgo savienībā.

Fonda pārstāvji LNS viesojās šī gada 21. maijā, tikšanās laikā BBF un Pestīšanas armijas pārstāvji Larss Karlkvists, Lauris Žubulis, Laura Zeltiņa, Roberts Tuftstrēms un Marija Villermarka apmeklēja Latvijas Nedzirdīgo savienību, “LNS Rehabilitācijas centrs” zīmju valodas apmācības nodaļu, LNS Kopienas centru, kā arī tikās ar LNS prezidentu Edgaru Vorsklovu un viceprezidenti Brigitu Lazdu.

Fonda valde bija patīkami pārsteigta par mājīgo atmosfēru un iespējām, kas pieejamas nedzirdīgajiem. Viesus arī priecēja redzēt, ka fonda dāvinājums tiek pielietots ikdienā. Tikšanās laikā fonda vadība atzinīgi novērtēja LNS nodrošinātos pakalpojumus nedzirdīgajiem, to daudzveidību un nepieciešamību. •

Teksts: Ivars Kalniņš

Foto: Ivara Kalniņa personiskais arhīvs

LNS VICEPREZIDENTS EUD SEMINĀRĀ UN ĢENERĀLAJĀ ASAMBLEJĀ BRISELĒ

No 23. līdz 25. maijam LNS vicepresidents Ivars Kalniņš, pārstāvējot Latviju, piedalījās Eiropas Nedzirdīgo savienības (EUD) organizētajā seminārā un Ģenerālajā asamblejā Briselē, Beļģijā. Tajā piedalījās 29 delegāti no 28 Eiropas valstīm. Trīs darba dienas bija saturīgas un koncentrētas uz pieejamības jautājumiem, kas ir aktuāli cilvēkiem ar dzirdes traucējumiem visā Eiropā.

Vēl pirms EUD semināra Ivars Kalniņš devās uz Namūru, kas ir stundas brauciena attālumā no Briseles, uz tikšanos ar Beļģijas Franču Nedzirdīgo federācijas projekta vadītāju, lai apspriestos un sagatavotu "Erasmus+" projekta pieteikumu par kopīgām aktivitātēm Latvijas un Beļģijas junioriem nākamgad.

Pirmajā dienā, 23. maijā, notika seminārs, kas bija sadalīts divās daļās – par Eiropas Savienības (ES) pieejamības tiesību aktiem un ES valstu zīmju valodu juridisko atzīšanu. ES pieejamības tiesību akti ir uzlabojuši pieejamību personām ar invaliditāti, tostarp nedzirdīgiem cilvēkiem, tomēr aktu īstenošana ES dalībvalstu līmenī nav bijusi tik veiksmīga, cik cerēts. Turklāt dažas dalībvalstis ES tiesību aktus nav iekļāvušas valsts likumos pilnībā. Tāpēc EUD politikas vadītājs Aleksandrs Blokss prezentēja pārskatu par trim ES pieejamības tiesību aktiem: Eiropas pieejamības aktu, Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīvu un Eiropas Elektronisko sakaru kodeksu. Pēc prezentācijas par galvenajiem noteikumiem, kas attiecas uz nedzirdīgiem cilvēkiem, tika veikta nacionālo nedzirdīgo organizāciju aptauja, lai novērtētu, cik lielā mērā un cik pareizi tiesību akti ir ieviesti valstiskā līmenī. Jāpiezīmē, ka Latvijai ir daudz darāmā, lai īstenotu ES tiesību aktu normas.

EUD ir smagi strādājusi, lai virzītu 30 valstu zīmju valodu juridisku atzīšanu ES līmenī. ES valstīm, kuras ratificēja ANO Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām, ir pienākums ievērot šīs konvencijas 21. pantu, kas paredz zīmju valodas atzīšanu par oficiālu valodu. Prezentācijā EUD politikas vadītājs Aleksandrs Blokss izklāstīja EUD interešu aizstāvības stratēģiju, lai panāktu ES valstu nacionālo zīmju valodu atzīšanu. Viņš arī izcēla, ka EUD īpaši pievērš uzmanību ES pienākumam juridiski atzīt dalībvalstu zīmju valodas. Radās ideja sagatavot Briseles deklarāciju, kas aicinātu atzīt ES valstu nacionālās zīmju valodas, un to prezentēt EUD 40. gadadienā nākamgad. Seminārā paustā ideja guva lielu atbalstu no EUD dalīborganizāciju pārstāvjiem, bet būs nepieciešama ES mēroga kampaņa, lai šo mērķi sasniegtu.

Šajā seminārā tika prezentēts EUD pašlaik īstenotais projekts "Nedzirdīgo eiropiešu iespēju nodrošināšana ES vēlēšanās" (ADPA-EED). Šī projekta mērķis ir nodrošināt, lai visiem nedzirdīgajiem iedzīvotājiem būtu pieejama informācija par demokrātijas procesiem un viņu tiesībām balsot. Projekts sniedz informāciju par Eiropas Parlamenta vēlēšanām nedzirdīgiem cilvēkiem starptautiskajās zīmēs, ļaujot aptuveni vienam miljonam nedzirdīgo Eiropas pilsoņu pilnvērtīgi

piedalīties ES demokrātiskajos procesos. Ir izveidota ADPA-EED tīmekļvietne, kuru iespējams aplūkot šeit:

Otrajā dienā, 24.maijā, notika Beļģijas Franču Nedzirdīgo federācijas un Beļģijas Flandrijas Nedzirdīgo federācijas organizētais seminārs par brīvprātīgo darbu un veselības aprūpes pieejamību Eiropas nedzirdīgo kopienām. Pēc semināra atklāšanas Beļģijas Franču Nedzirdīgo federācijas direktore Marija-Florence Devaleta un Flandrijas Nedzirdīgo federācijas izpilddirektore Tina Van Horebeke novadīja informatīvu lekciju, atbildot uz jautājumu, kāpēc Beļģijai ir divas nacionālās nedzirdīgo organizācijas. Beļģijas vēsture bijusi sarežģīta, tāpēc laika gaitā politiskās struktūras izmaiņu dēļ tika izveidota divvalodu valsts, līdz ar to arī nodalītas nedzirdīgo organizācijas (1977. gadā). Pēc tam bijušais EUD prezidents Marku Jokinens sniedza analītisko informāciju par brīvprātīgo un algoto vadības darbu bezpeļņas nedzirdīgo organizācijās. Rezumējot Jokinena apkopoto informāciju, pēdējos gados Eiropas nedzirdīgo organizācijās algoto darbinieku skaitam ir tendence pieaugt, bet brīvprātīgā darba aktualitāte pakāpeniski sarūk. Jokinens uzskata, ka nedzirdīgo organizācijās brīvprātīgais un algotais darbs jāsaista kopā, lai varētu veiksmīgi piesaistīt brīvprātīgos.

Tad Flandrijas Nedzirdīgo federācijas izpilddirektore Tina Van Horebeke prezentēja brīvprātīgo darba politikas programmu. Šajā federācijā ir 22 algoti darbinieki, bet tā aktīvi iesaistījusi brīvprātīgos organizācijas darbā. Gada laikā reģistrēti 300 brīvprātīgie darbinieki, kas ir federācijas veiksmīgā darba rezultāts. Sākotnēji viņi izstrādāja brīvprātīgā darba politikas stratēģiju un tagad to realizē. Ļoti svarīga ir algoto un brīvprātīgo darbinieku intensīva sadarbība, jo ieguvumi ir abpusēji.

Pēc pusdienām bija otrā semināra tēma "Veselības aprūpes pieejamība". Lektore Florence Mariona un Milēna Segīna (pārstāv Beļģijas Franču Nedzirdīgo federāciju), kuras ikdienā darbojas medicīnas jomā un vada projektu, vadīja lekciju "Veselības aprūpes pieejamība:

pieredzes apmaiņa un prezentācija – tīmekļvietne, kas veltīta veselības informācijai zīmju valodā". Nedzirdīgo kopienas nepietiekamo zināšanu par cilvēka ķermeņa uzbūvi un veselības jautājumiem dēļ radās ideja īstenot projektu – izveidot tīmekļvietni par šiem jautājumiem zīmju valodā. Lektore īpaši uzsvēra, ka video zīmju valodā sagatavošanā piedalījās nedzirdīgie tulki, kas veica tulkojumus, un medicīnas jomas konsultanti, kas sniedza detalizētus skaidrojumus par veselības jautājumiem. Viņu izveidotā tīmekļvietne aplūkojama šeit:

Semināra beigās dalībnieki bija sadalīti vairākās darba grupās, lai apmainītos pieredzē un rastu risinājumus esošajām problēmām divu tēmu ietvaros: veselības aprūpes pieejamība; brīvprātīgo darbu pieejamības aspekti nedzirdīgiem cilvēkiem. Darba grupās padarītā apkopojumu EUD sagatavos un izplatīs vēlāk.

Pilnais semināra ieraksts starptautiskajās zīmēs apskatāms šeit:

Pēc semināra abas organizācijas semināra dalībniekiem sarīkoja divu stundu ekskursijas tūri pa Briseli.

Trešajā dienā, 25.maijā, kas bija nopietnākā un svarīgākā darba diena, norisinājās EUD Ģenerālā asambleja. Darbs iesākās ar iepriekšējās Ģenerālās asamblejas protokola apstiprināšanu, kas bija garš un ietvēra EUD pabeigtos projektus. Informācija par šiem projektiem ir EUD tīmekļvietnē:

Pēc tam tika prezentēta atskaite par EUD paveikto darbu 2023. gadā, kuru sniedza EUD valdes loceklis Endijs Van Horebeke (Beļģija). Tad sekoja finanšu atskaite par 2023. gadu, kuru prezentēja EUD valdes loceklis, jurists Deivids Bukstons (Anglija). Personīgu iemeslu dēļ viņš prezentāciju demonstrēja attālināti. Atskaite bija rūpīgi sagatavota, lai delegātiem būtu skaidrs skatījums par EUD naudas plūsmu. EUD naudas apgrozījums 2023. gadā ir mazliet samazinājies, salīdzinot ar iepriekšējo gadu, jo lielākā daļa projektu bija noslēgušies.

Kopumā 2023. gadā EUD ieņēmumi bija 889 708 EUR un izdevumi 922 987 EUR. Pēc finanšu atskaites sekoja informācija par EUD plānotajiem darbiem un 2024. gada budžetu, kas plānots ar ieņēmumiem 706 862,51 EUR apmērā (lielāko daļu finansējuma veido projekti) un izdevumiem 661 077,50 EUR apmērā.

Nobeigumā tika izskatīti trīs priekšlikumi, kurus bija iesniegušas trīs dalībvalstu nedzirdīgo organizācijas. Pirmais priekšlikums no Zviedrijas Nacionālās Nedzirdīgo asociācijas (SDR) bija par darbu pie nedzirdīgo bērnu tiesībām uz zīmju valodu skolās. SDR ierosināja asamblejai pieņemt lēmumu, lai EUD nepārtraukti izglītotu par nedzirdīgo bērnu tiesībām uz savas valsts zīmju valodas izmantošanu skolā, kā arī par riskiem, kam pakļauti bērni, ja viņi nesaņem izglītību savas valsts zīmju valodā.

EUD valde atzina, ka izglītība neietilpst ES kompetencē, jo valstu valdības ir atbildīgas par savu izglītības politiku un finansējumu. Tomēr EUD joprojām ir apņēmusies veidot politiku, kas garantē nedzirdīgo bērnu tiesības. Tādēļ EUD valde neatbalstīja šo priekšlikumu, bet turpinās aizstāvēt nedzirdīgo bērnu tiesības izglītībā. Asamblejas delegāti to atbalstīja, savukārt SDR savu priekšlikumu atsauc.

Otrais priekšlikums, kuru iesniedza Beļģijas Flandrijas Nedzirdīgo federācija, bija EUD organizēt trīs līdz četrus gadus ilgu kopīgu forumu, kurā varētu piedalīties gan nacionālo nedzirdīgo organizāciju pārstāvji, gan citi nedzirdīgie cilvēki Eiropā, kuriem ir interese, lai diskutētu par dažādām aktualitātēm, kas skar nedzirdīgo dzīves kvalitāti. EUD valde šo priekšlikumu atzinīgi novērtēja, bet EUD ir citas prioritātes, uz kurām jākoncentrējas, lai uzlabotu nedzirdīgo kopienu redzamību visā Eiropā. Delegāti atbalstīja EUD valdes viedokli, un iesniedzējs priekšlikumu atsauc.

Trešais priekšlikums no Somijas Nedzirdīgo asociācijas skāra jautājumu par pieejamību ārkārtas situācijās un sagatavotību krīzēm ES dalībvalstīs. Ar šo priekšlikumu asociācija vēlējās, lai EUD veicinātu pieejamību, kā arī komunikāciju ārkārtas situācijās un sagatavotību krīzēm sadarbībā ar ES dalībvalstīm balstītu uz zīmju valodu. EUD valde to neatbalstīja, pamatojoties uz ES pieejamības tiesību aktu stāšanās spēkā 2025. gadā, bet apņēmas apkopot datus no visām ES dalībvalstīm.

Nākamā Eiropas Nedzirdīgo savienības Ģenerālā asambleja notiks 2025. gada maijā Varšavā, Polijā. •

No kreisās: Igaunijas Nedzirdīgo asociācijas prezidente Sirle Papa, viceprezidente Katrīna Raudlepa, LNS viceprezidents Ivars Kalniņš, Lietuvas Nedzirdīgo asociācijas prezidente Vaida Lukošūte, viceprezidents Pauļus Jurjonas.

2024. GADA EIROPAS NEDZIRDĪGO ČEMPIONĀTS ORIENTĒŠANĀS SPORTĀ LATVIJĀ VEIKSMĪGI AIZVADĪTS

Pirmo reizi Latvijā Eiropas Nedzirdīgo čempionāts orientēšanās sportā notika 2004. gadā Cēsīs. Šogad, 20 gadus vēlāk, Latvijai atkal bija gods uzņemt šādu čempionātu. Tas norisinājās no 8. līdz 10. jūnijam trīs dažādās pilsētās – Ikšķilē, Salaspilī un Rīgā – trīs dažādās disciplīnās: sprintā, stafetē un pagarinātajā sprinta distancē pilsētas vidē. Sacensību ietvaros notika arī Latvijas čempionāts, kurā startēja spēcīgākie Latvijas orientieristi. Vienlaikus norisinājās Pasaules kausa izcīņa nedzirdīgajiem veterāniem.

Eiropas čempionātā piedalījās 13 valstis – Ukraina, Lietuva, Somija, Čehija, Zviedrija, Norvēģija, Itālija, Igaunija, Ungārija, Turcija, Šveice, Spānija un Latvija. Savukārt Pasaules kausa izcīņā veterāniem piedalījās sportisti no Austrijas, Šveices, Zviedrijas, Somijas, Lietuvas, Igaunijas, Ungārijas, Nīderlandes, Čehijas un Latvijas.

No jauniešiem sportistiem sievietes konkurencē Latviju pārstāvēja Amanda Anete Intsone, Alma Stroža, Māra Kursīte un Marta Ozola, bet vīriešu konkurencē – Artis Ozols, Kārlis Valdmanis, Mārtiņš Strožs un Kristofers Kraze. Mūsu izlase piedalījās visās disciplīnās.

Sacensību pirmajā dienā, 8. jūnijā, Ikšķilē notika sacensības orientēšanās sprintā pa ēku un pagalmu labirintiem.

26 vīriešu konkurencē pirmās trīs vietas izcīnīja sportisti no Ukrainas. Uzvarētāja laiks – 15 minūtes un 30 sekundes.

Latvijas sportistu rezultāti:

- 9. vieta – Artis Ozols, rezultāts 17 minūtes un 9 sekundes;
- 16. vieta – Kārlis Valdmanis, rezultāts 20 minūtes un 28 sekundes;
- 22. vieta – Mārtiņš Strožs, rezultāts 23 minūtes un 23 sekundes.

18 sieviešu konkurencē uzvarēja

sportiste no Somijas ar rezultātu 14 minūtes un 41 sekunde. Aiz viņas uz pjedestāla ierindojās Ukrainas un Turcijas sportistes.

Latvijas sportistu rezultāti:

- 12. vieta – Māra Kursīte, rezultāts 20 minūtes un 55 sekundes;
- 17. vieta – Amanda Anete Intsone, rezultāts 27 minūtes un 14 sekundes;
- 18. vieta – Alma Stroža, rezultāts 34 minūtes un 11 sekundes.

Otrajā sacensību dienā, 9. jūnijā, Salaspilī bija stafešu sacensības pa daudzdzīvokļu ēku labirintiem. Komandas sastāvu veidoja divi vīrieši un divas sievietes. Latvijas komandas

sastāvā startēja Māra Kursīte, Kārlis Valdmanis, Artis Ozols un Amanda Anete Intsone. Latvijas komanda pirmo un otro etapu noskrēja labi, taču trešajā etapā ātrumā tika sajaukts kontrolpunkts, un komanda tika diskvalificēta. Stafetē uzvarēja Ukrainas komanda, otro vietu ieņēma lietuvieši, bet trešajā vietā ierindojās Čehija.

Trešajā sacensību dienā, 10. jūnijā, Dzirciemā, Rīgā, notika pagarinātā sprinta sacensības daudzdzīvokļu māju masīvā.

26 vīriešu konkurencē visas trīs pirmās vietas atkal ieņēma Ukrainas sportisti, uzvarētajam finišējot ar rezultātu 23 minūtes un 9 sekundes.

Latvijas sportistu rezultāti:

- 10. vieta – Artis Ozols, rezultāts 27 minūtes un 7 sekundes;
- 15. vieta – Kārlis Valdmanis, rezultāts 28 minūtes un 32 sekundes;
- 22. vieta – Kristofers Kraze, rezultāts 37 minūtes un 52 sekundes.

18 sieviešu konkurencē pirmajā trijniekā Somijas, Ukrainas un Lietuvas sportistes. Ātrākais laiks finišā somietei – 18 minūtes un 52 sekundes.

Latvijas sportistu rezultāti:

- 12. vieta – Māra Kursīte, rezultāts 27 minūtes un 20 sekundes;
- 17. vieta – Amanda Anete Intsone, rezultāts 36 minūtes un 22 sekundes;
- 18. vieta – Marta Ozola, rezultāts 41 minūte un 35 sekundes.

2024. gada Eiropas čempionāts orientēšanās sportā bija izcila iespēja Latvijas spējīgajiem orientieristiem

Latvijas Nedzirdīgo izlases sportisti.

parādīt sevi un sacensties ar labākajiem. Latvijas nedzirdīgo sportistu izlase izsaka pateicību Latvijas Nedzirdīgo sporta federācijas (LNSF) prezidentei Ivetai Krazei par doto iespēju, treniņu apstākļu nodrošināšanu, sagatavošanu, ekipējumu un sacensību organizēšanu.

Uz Lauras Zeltiņas jautājumiem par čempionāta organizēšanu un norisi atbildes sniedza LNSF prezidente Iveta Kraze.

Kad un kā tika pieņemts lēmums par čempionāta organizēšanu tieši Latvijā?

Pēc tam, kad mani ievēlēja par valdes locekli Eiropas Nedzirdīgo sporta organizācijas (EDSO) valdē, es ierados uz valdes sēdi, kas notika no 2023. gada 8. līdz 10. jūnijam Irakilijā, Krētas salā. Plānojot EDSO kalendāru, mani uzrunāja ar jautājumu, vai mēs varētu uzņemties 2024. gada Eiropas čempionāta organizēšanu Latvijā. Sākotnēji LNSF lēmums bija neuzņemties Eiropas čempionāta organizēšanu, ņemot vērā valsts ekonomisko stāvokli. Tomēr, tā kā biju iekļauta EDSO valdē, man tomēr nācās lūgt LNSF valdei atļauju Eiropas orientēšanās čempionāta organizēšanai. Tas bija risks, bet mēģināts nav zaudēts.

Vai bija viegli uzņemties šo atbildīgo darbu?

Uzņemties atbildīgu darbu bieži vien nav viegli. Tas prasa daudz

pūļu, sagatavošanos un dažkārt arī personīgus upurus. Pēdējos divus mēnešus strādājām līdz vēlai naktij. Kopumā uzņemties atbildīgu darbu var būt gan izaicinājums, gan iespēja attīstīt sevi, iegūt jaunas prasmes un sasniegt profesionālus mērķus.

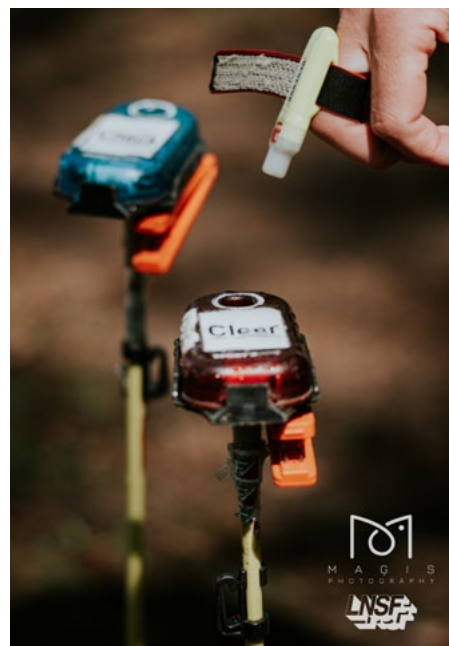
Pastāsti par savu komandu - kas bija tās sastāvā? Kad sākt gatavoties?

Pēc LNSF valdes pozitīvā lēmuma atbalstīt čempionāta organizēšanu pirmais solis bija veidot sadarbību ar Latvijas Orientēšanās federāciju (LOF). LOF viceprezidente Ildze Straume atbalstīja mūsu priekšlikumu organizēt Eiropas čempionātu, kurā būtu iekļauts arī Latvijas čempionāts dzirdīgajiem. Tas bija finansiāli izdevīgs un lētāks risinājums. LOF nozīmēja Matīsu Ratnieku par sporta sacensību organizēšanas koordinātoru. Organizatoru komandā tika iekļauts arī Eiropas Nedzirdīgo sporta organizācijas atbildīgais sporta direktors Oļegs Lavriks no Ukrainas, kurš mums palīdzēja un sniedza konsultācijas par čempionāta organizēšanas tehniskajiem jautājumiem. Darba grupā pieaicināju arī LNSF valdes locekļus un Nedzirdīgo Interesu Kluba "Zaļā paparde" valdes locekļus.

Otrais solis bija meklēt atbalsta finansējumu no Latvijas Nacionālās

Pagarinātajā sprinta distancē (3. dienā) visi pirmo trīs vietu ieguvēji no Ukrainas.

Sportident SIAC bezkontakta atzīmēšanās karte.

sporta padomes un Rīgas domes Izglītības, kultūras un sporta departamenta. Iznākums bija iepriecinošs – abas institūcijas atbalstīja mūsu pasākuma rīkošanu.

Kādi ir secinājumi pēc sacensību noslēgšanās?

Ir liels gandarījums par paveikto darbu. Mēs esam daudz paveikuši īsā laikā un veiksmīgi tikuši galā ar visiem izaicinājumiem. Vēlos pateikties visiem iesaistītajiem cilvēkiem un brīvprātīgajiem, kuri piekrita palīdzēt un strādāt čempionāta organizēšanā. Jāteic, ka organizēšanā iesaistīto cilvēku loks bija mazs, un tika ieguldīts daudz darba. Nākamreiz varbūt vajadzētu sākt darīt lietas ātrāk, lai izvairītos no pārpratumiem.

Ko novēlat sportistiem?

Lai gan esam maza valsts, mums ir izcili sportisti, kas spēj uzrādīt lieliskus rezultātus ne tikai Latvijā, bet arī starptautiskajā mērogā. Es novēlu jums ne tikai panākumus sacensībās, bet arī patiesu prieku un gandarījumu par katru treniņu, katru izaicinājumu un katru uzvaru, ko izcīnīsiet, neatkarīgi no tā, vai tas ir pjedestāls vai personīgais rekords! Lai jums nekad netrūkst motivācijas un spēka turpināt tiekties pēc saviem mērķiem! Atcerieties, ka sports ir ne tikai sacensības, bet arī kopā būšana, draudzība un neaizmirstami mirkļi. Lai jums veicas, un turpiniet iedvesmot citus ar savu neatlaidību un degsmi! •

AIZVADĪTS 5. BALTIJAS NEDZIRDĪGO ČEMPIONĀTS VIEGLATLĒTIKĀ

Liepājas stadionā "Daugava" 18. maijā notika tradicionālais Baltijas valstu nedzirdīgo vieglatlētu čempionāts. Latviju pārstāvēja 24 sportisti, Igauniju – 8. Diemžēl šoreiz sacensībās nepiedalījās vieglatlēti no Lietuvas. Dalībniekus priecēja gan siltie laikapstākļi, gan pašu uzstādītie rezultāti un iegūtās medaļas.

Sacensības notika četrās skriešanas disciplīnās (60 m, 100 m, 200 m, 400 m), tāllēkšanā un lodes grūšanā. Uz starta devās gan jaunās, gan vecās paaudzes atlēti, iedalīti trijās vecuma kategorijās – pieaugušie, jauniešes un jaunieši, meitenes un zēni. Jaunie sportisti ieguva lielisku pieredzi, startējot šāda līmeņa sacensībās.

Mūsu sportisti izcīnīja 34 medaļas – 12 zelta, 13 sudraba un 9 bronzas medaļas. Igaunija izcīnīja 11 medaļas – 3 zelta, 2 sudraba un 6 bronzas medaļas. Jaunās paaudzes atlēti sasniegja personiskos rekordus vairākās disciplīnās un līdzīgi sacentās ar vienaudžiem no Igaunijas.

No mūsējiem labākos rezultātus meiteņu un zēnu grupā uzrādīja Evelīna Baikova (60 m, 200 m un tāllēkšana), Toms Zoldners un Daniels Mačis (60 m, 200 m un tāllēkšana), Monta Ance Intsone (tāllēkšana), Tīna Siliņa (60 m un 200 m) un Kristiāns Kārklīšs (tāllēkšana). Jauniešu

grupā izcēlās Marta Knostenberga (100 m, 400 m un tāllēkšana), Alens Gruntmanis un Reinis Hugo Brūvelis (100 m, 400 m un tāllēkšana), Rihards Medenis (400 m un tāllēkšana), Paulis Reinalds un Markuss Eduards Beitāns (100 m). Pieaugušo grupā veiksmīgākie bija Paulis Kalniņš (lodes grūšana) un Māris Grēniņš (lodes grūšana un tāllēkšana).

Lai turpinātu popularizēt vieglatlētiku nedzirdīgiem sportistiem, tiek plānots organizēt līdzīga līmeņa sacensības Lietuvā 2025. gadā.

Paldies Rīgas Ēbelmuižas pamatskolai un Valmieras Gaujas krasta vidusskolai – attīstības centram par iespēju skolēniem piedalīties un iegūt jaunu pieredzi vieglatlētikas sacensībās. Paldies arī Liepājas Sporta spēļu skolei, Latvijas Nedzirdīgo sporta federācijai, Liepājas Nedzirdīgo sporta klubam "Liepava" un brīvprātīgajiem darbiniekiem par sacensību organizēšanu un tiesāšanu.

Teksts: Egija Salaciete

PASĀKUMI JŪLIJĀ

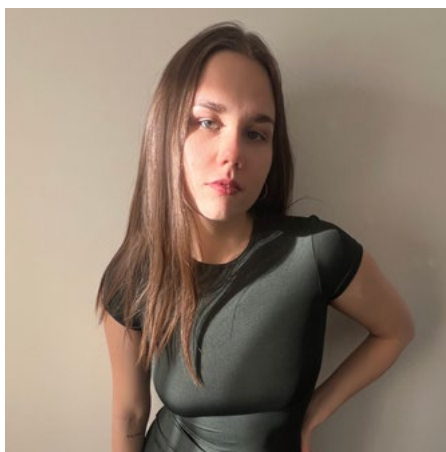

sarunu festivāls

5. un 6. jūlijā Cēsīs norisināsies ikgadējais sarunu festivāls "Lampa", kurā vairāk nekā 20 pasākumiem būs pieejams tulkojums zīmju valodā – gan klātienē, gan skatoties tiešsaistē. Šos pasākumus vēlāk būs iespējams noskatīties videoierakstā festivāla "YouTube" kanālā; tulkojums tiks saglabāts. Tulkoto pasākumu atlase ir veikta sadarbībā ar Latvijas Nedzirdīgo savienību. 85 pasākumiem tehnoloģiju uzņēmums "Tilde" nodrošinās teksta reāllaika transkripciju, pārveidojot runātāju teikto tekstā, kas būs lasāms uz ekrāna (skatuvē DOTS, skatuvē UZZIBSNĪ un skatuvē APGAISMO) vai savā mobilajā telefonā (Reģionu skatuvē, Swedbank Ilgtspējas skatuvē, skatuvē SPULDZE un Sarunu vietā). Reāllaika transkripciju iespējams izmantot, skatoties pasākumus arī tiešraidē. Sīkāka informācija:

Līdz 1. septembrim Muzeju krātuvē (Pulka iela 8, Rīga) ir apskatāma izstāde "Sadursmes harmonija", kurā varēs aplūkot modes zīmola "Fyodor Golan" bagātīgo veikumu. Sīkāka informācija:

13. jūlijā Lūznavas muižā norisināsies mākslas un garšas festivāls "Mākslas pikniks 2024", kurā varēs vērot gan kino, gan laikmetīgo deju, gan teātri un citas kultūras aktivitātes. Sīkāka informācija:

ASTROLOĢIJA, DZĪVE UN CEĻŠ UZ LATVIJU: SARUNA AR JEĻIZAVETU VAZDIĶI

Šī gada 25. maijā LNS ēkā Rīgā pulcējās liels skaits interesentu, lai piedalītos Jeļizavetas Vazdiķes vadītajā lekcijā "Mēs redzam pasauli, pasaule redz mūs". Pasākums izraisīja lielu interesi un deva iespēju uzzināt daudz jauna. Pēc lekcijas "Kopsolī" lūdza interviju Jeļizavetai, lai uzzinātu vairāk par viņas dzīvi un astroloģiju.

Lūdzu, pastāsti nedaudz par sevi. No kurienes esi?

Esmu dzimusi vājdzirdīgo ģimenē un augusi Maskavā, Krievijā. Mācījos Maskavas skolā bērniem ar dzirdes traucējumiem. Visu laiku izmantoju dzirdes aparātus, kas ļauj man labi dzirdēt un mutiski sarunāties. Paralēli mācībām 11. klasē apmeklēju astroloģijas kursus. Mācības un astroloģijas kursus pabeidzu ar izcilību. 2023. gadā absolvēju 11. klasi un ieguvu vidējās izglītības diplomu.

Kā radās interese par astroloģiju?

Ļoti sistemātiski un cītīgi nodarbojos ar peldēšanu no septiņu līdz astoņpadsmit gadu vecumam. Biju peldēšanas meistarklasē un Krievijas nedzirdīgo izlases sastāvā. Diemžēl lielās slodzes dēļ guvu pleca traumu, kas prasīja nopietnu operāciju, un tādēļ nācās beigt sportistes karjeru. Tas bija grūts laiks, jo nomāca depresīvas sajūtas. Bija grūti atvadīties no sporta pasaules, taču es to pārvarēju. Pirms sāku astroloģijas kursus, mani vienmēr interesēja Visums un gleznas ar dažādiem astronomiskiem un

astroloģiskiem attēliem, lai gan tolaik vēl neapzinājos, kas ir astroloģija. Mans peldēšanas treneris bieži atkārtoja: "Visam savs laiks." Tas bija motivējošs sauklis pirms lielajām sacensībām. Šis teiciens palīdzēja arī laikā, kad beidzu sportistes karjeru un man radās iespēja iepazīt dzīvi ārpus sporta.

Pēc operācijas man radās reāla iespēja iedziļināties citā pasaulē. Trenera teiktais, ka visam savs laiks, precīzi raksturoja manu situāciju – mans laiks bija pienācis. Pie vecvecākiem viesībās satiku paziņu, ezotēriķi un astroloģi, kura pamudināja mani interesēties par astroloģiju un palīdzēja man ielūkoties šajā pasaulē. Tāpat īstajā laikā un vietā man bija iespēja pievienoties astroloģijas kursiem pie lieliskas pasniedzējas, kuru atradu "Instagram". Sākums nebija viegls. Visgrūtāk bija iepazīties ar 12 zodiaka zīmēm – bija jāatceras to detaļas, jāiegaumē un jāiedziļinās katrā zīmē. Kursā biju visjaunākā, tikai 18 gadus veca, tādēļ man gāja grūtāk. Taču, kā jau minēju iepriekš, es pārvarēju šīs grūtības. Ja cilvēki ir motivēti, ieinteresēti un mērķtiecīgi, viņiem vienmēr izdodas sasniegt iecerēto!

Pašlaik dzīvo Latvijā. Vai savu dzīves ceļu varēji jau iepriekš izzināt?

Kā es nokļuvu Latvijā? Vai es iepriekš zināju, ka precēšos ar latvieti? Vai es zīlēju pēc astroloģiskām pazīmēm? Nē, uzreiz teikšu – astroloģija nav kā zīlēšana ar taro kārtīm, melnā vai baltā maģija, tā nav nekāda buršanās! Astroloģijā tiek piedāvāti atslēgvārdi, pašiem tie ir jāatšķetina un pareizi jāinterpretē. Bija norādīts, ka iepazīšos ar vīrieti, kas dzīvo tālu. "Tālu" –

domāju, ka tas būs vīrietis, kas dzīvo Sanktpēterburgā vai Kazaņā, vai vismaz tālu Krievijā, bet ne Maskavā. Laimīgā kārtā un īstajā laikā "Instagram" iepazīnos ar savu nākamo vīru Arti Vazdiķi (LNSF izlases peldētājs – red. piez.). Mūsu sarakste beidzot noveda pie tikšanās Baltkrievijā, un 2023. gadā mēs apprecējāmies Maskavā. Ceļš uz Latviju nebija viegls, bet es to pārvarēju! Tagad mēs esam kopā un dzīvojam Latvijā.

Vai ir kāda atšķirība starp astroloģiju, horoskopiem un zodiaka zīmēm?

Šie trīs vārdi ir līdzīgi, taču tiem ir atšķirīgas nozīmes. Astroloģija ir Visuma, debesu un planētu kustību ietekme uz cilvēkiem, Zemi un citām parādībām. Horoskops ir shēma, kas debesu pusēs attēlo planētu un cilvēku stāvokli noteiktā laikā, raksturojot cilvēka apkārtējo pasauli un likteni. Zodiaks ir debesu sfēras josla, pa kuru pārvietojas visas planētas, – 12 zvaigznāju kopums jeb zodiaka zīmes.

Lekcijā novērojām, ka labi pārzini latviešu zīmju valodu. Vai bija viegli apgūt?

Sazinoties un sarakstoties ar savu tagadējo vīru Arti, ātri apguvu latviešu valodu, un arī mans vīrs labi iemācījās krievu alfabētu. Mūsu sarakste notika vienkāršā valodā, un man tas padevās labi. Ja kaut ko nesapratu, Artis pacietīgi paskaidroja. Ir svarīgi mācīties valsts valodu, jo es šeit dzīvoju. Nevēlos, lai visi manis dēļ izmantotu krievu valodu.

Es mācos arī no cilvēkiem, ar kuriem satiekos, no latviešu grāmatām, kuras pārku, un no "YouTube", vienlaikus klausoties un skatoties video latviešu valodā un latviešu zīmju valodā. Tas man viegli padodas. Svarīgi ir pareizi apgūt latviešu valodas gramatiku un darbības vārdus dažādos laikos. Apzinot, ka, dzīvojot Latvijā, obligāti jāzina valsts valoda, ko ļoti cīnu!

Visiem novēlu trīs manus mīļākos vārdus: enerģiju – pilnveidojiet sevi ar pozitīvu enerģiju, mīliet un rūpējieties par sevi, pārveidojiet negatīvo par pozitīvo; balansu – iemācieties saglabāt līdzsvaru jebkurā jomā (darbā, ģimenē, interešu attīstībā utt.); pārvarēšanu – pārvariet grūtības, nepadodieties un nemeklējiet vieglākos ceļus! •

ZEMES SPĒKS – EVITA ZARIŅA PAR DZĪVI UN DARBU

Darbs ir neatņemama cilvēka dzīves sastāvdaļa. To, kādu darbu darīt, katrs izlemj pats. Tomēr pats galvenais ir darīt to, kas patīk, lai katru dienu varētu doties uz darbu ar smaidu. Ir svarīgi justies pieņemtam un atbalstītam, redzēt izaugsmes iespējas gan kā darbiniekam, gan kā cilvēkam. Evitai Zariņai ir laimējies izveidot šādas attiecības ar darbu.

Mūsu nedzirdīgo vidū ir sieviete, kura, dzīves likločus ejot, ir atradusi sev tīkamu nodarbošanos. Evita Zariņa strādā uzņēmumā "Mārupes Siltumnīcās". Viņa piekrita dalīties ar savu pieredzi darba meklējumos, arodu karuseļos, kā arī pastāstīt par saviem ikdienas pienākumiem, sadarbību un komunikāciju tik lielā uzņēmumā jau daudzu gadu garumā.

STĀSTA EVITA ZARIŅA

No laukiem uz piepilsētu

Piedzimu un uzaugu Jēkabpilī. Mācījos Rīgā, bija ļoti grūti izbraukāt uz skolu, bija jādzīvo internātā, tāpēc tētis, kurš tajā laikā strādāja kolhozā "Mārupe", aicināja manu mammu, mani un māsu pie sevis. Tolaik man bija tikai 12 gadi. Lielākā dzīvesvietas maiņas problēma bija tā, ka visi kolhoza darbinieki dzīvoja kā silķes mucā. Nebija brīvu dzīvokļu. Mana ģimene (tētis, mamma, māsa, es), mans vectēvs un vecmāmiņa dzīvojām vienā mazā dzīvoklī. Kopā mazgājām drēbes, kopējā virtuvē gatavojām ēst, apstākļi nebija tie labākie. Priecēja tas, ka pie mājas bija plašs pagalms, kurā varējām spēlēties. Mierināja cerība, ka tiks izpildīts solījums un katrai kolhozā strādājošajai ģimenei, kuras darba rezultāti ir augsti, tiks piešķirts mājoklis. Vecāki ļoti čaki un daudz strādāja. Kad man bija 16 gadi, jau dzīvojām labāk – man beidzot bija sava istaba. Pārvācoties tuvāk lielpilsētai,

radās arī iespējas atrast darbu.

Pusaugu meitene, kura nebaidās no darba

Mans aktīvā darba stāsts sākās jau 16 gadu vecumā. Jaunās dzīvesvietas kaimiņu un paziņu lokā man radās iespēja veikt sīkus darbiņus. Atvaļinājumu laikos pastrādāju caunu kažoku rūpnīcā, kur ieguvu nelielu pieredzi kā vienīgā nedzirdīgā visā rūpnīcas komandā. Jau pēc tam biju gatava atrast nopietnāku un pastāvīgu darbu.

Tā kā tajos gados lielākā daļa nedzirdīgo cilvēku strādāja šūšanas nozarē, nolēmu, ka iestāšos šuvēju kursos, iegūšu diplomu un strādāšu kopā ar visiem savas kopienas cilvēkiem. Pēc divu gadu mācībām Alsviķos ieguvu diplomu. Tomēr šūšana negāja man pie sirds, sapratu, ka tas mani ne visai interesē.

Pēc ilgākām pārdomām kaimiņiene mani uzaicināja strādāt tādā kā pagrabā, kur notika kartupeļu šķirošana. Darba pietika gan ziemai, gan vasarai. Guvu panākumus un uzslavas kā laba darbiniece. Man teica, ka nākotnē gūšu lieliskus panākumus, veicot jebkādu darbu. Tā, aktīvi darbojoties, nostrādāju tur deviņus gadus.

No kartupeļiem pagrabā uz liela uzņēmuma siltumnīcām

Daba, zeme un lauku darbi man vienmēr ir bijuši tuvi un mīļi.

Lauku darbi mani priecē un sniedz gandarījumu.

No kartupeļu audzēšanas nonācu "Mārupes Siltumnīcās" pie gurķiem. Tur no maza stādiņa piķēti, audzēti un pievīti izaug gari gurķu stādi, visbiežāk pārsniedzot cilvēka augumu. Tad gurķi tiek lasīti, šķiroti un marķēti ar Mārupes firmas zīmi (uz katra gurķa un tomāta ir maza Mārupes uzlīmīte, ko var redzēt arī veikalu plauktos) un sagatavoti tirgošanai. Gurķu audzēšanas siltumnīcās nostrādāju 18 gadus. Šajā darba posmā vairākus gadus esmu saņēmusi atzinības no korpasa vadītājas par kvalitatīvu ražas izaudzēšanu un lieliem tās apjomiem. Pirms diviem gadiem mani uzaicināja strādāt tomātu siltumnīcās, un tagad tomāti ir kļuvuši par manu darba ikdienu. Darba pienākumos ietilpst tomātu nolasīšana, šķirošana, krāmēšana, sagatavošana tirdzniecībai. Darba sezona ilgst no februāra līdz novembra sākumam. Sezonu starplaikus izmantoju, lai aizietu pie ārsta, sakārtotu veselību un kārtīgi atpūstos. Diemžēl šogad pie mums tomātu raža ir mazāka, iespējams, ka tā ir šķirnes īpatnība. Tāpēc piestrādāju arī salātu un gurķu siltumnīcās. Varbūt jums šķitīs, ka nav atšķirības, kuru dārzena siltumnīcās strādāt, tomēr lietpratējam atšķirības ir jūtamas. Darbs ar salātiem man nepatīk. Uzmundrina vienīgi kolēģi man apkārt.

Evita darba pirmsākumos "Mārupes Siltumnīcās".

Nedzirdīgiem cilvēkiem draudzīgs uzņēmums

Kā nedzirdīga darbiniece "Mārupes Siltumnīcās" biju pirmā un sākumā vienīgā. Tikai ar gadiem kolektīvam pievienojās citi nedzirdīgie. Šobrīd komandā esam trīs nedzirdīgas darbinieces, tomēr vēl pirms pāris gadiem bijām vienpadsmit. Komunicēt ikdienā ar darba vadītāju un kolēģiem nav nekādu problēmu. Sakarā ar to, ka mums nav atļauts siltumnīcās ienest telefonus, izmantojam pildspalvu un lapiņu komunikācijai. Uz lielākām sapulcēm vai pārrunām pieaicinām tulkus. Nedzirdīgie šajā uzņēmumā ir laipni aicināti, bet katram ir jārēķinās ar to, ka darbs nav viegls, slinkot nebūs ļauts. Katrs tiek vērtēts pēc padarītā darba un kvalitātes.

Goda raksts par 20 nostrādātiem gadiem

Pavisam nesen bija priecīgs notikums – mana 20. darba jubileja "Mārupes Siltumnīcās". Par lojalitāti, kvalitatīvu pienākumu veikšanu un lieliem ražas apjomiem man tika pasniegts goda

raksts un dāvanas no vadības. Šis manā dzīvē ir liels sasniegums! Esmu lepna par sevi un iegūto pieredzi 20 gadu laikā!

Dabas spēks

Mans mērķis tuvākajiem gadiem tomēr ir atrast kādu vieglāku darbu, jo gadi iet uz priekšu un nogurums ir jūtams.

Iespējams, ka nākotnē strādāšu bērnudārzā. Tomēr nepamet doma, ka svaigs gaiss, zeme, audzēšana un saimnieciskie darbi man ir tik tuvi, ka bez tiem nespēju būt tik aktīva un dzīvespriecīga, kāda esmu tagad, jo zeme dziedē!

DARBU VADĪTĀJA PAR EVITU

SIA "Mārupes Siltumnīcās" tomātu audzēšanas galvenā agronome Laila Eglīte atceras, ka Evita bijusi viena no pirmajām nedzirdīgajām darbiniecēm šajā uzņēmumā. Sākumā, pieņemot darbā cilvēku ar dzirdes traucējumiem, darba devēji ir bijuši skeptiski noskaņoti, taču, redzot, cik čakli un aizrautīgi viņa strādā, domas mainījušās. Komandā tika pieņemti aizvien vairāk nedzirdīgu cilvēku.

Laila Evitu raksturo kā ātru un ļoti čaklu darbinieci, kas darbu vienmēr paveic rūpīgi. Darbos Evita esot veikla un atsaucīga, nebaidās no fiziskām grūtībām, karstuma vai darba apjoma. Evita arī allaž esot izpalīdzīga, atvērtā un labprāt apmāca jaunos darbiniekus.

Teksts: Elfa Kesenfelde

Foto: Karīnas Pavlovas, Alinas Kulikovas, Anitas Sprudzānes un Alinas Voldanskas personiskais arhīvs

MĪLESTĪBA UN RŪPES PAR LIKTEŅA NOVĀRTĀ PAMESTAJIEM

Mums apkārt ir daudz neaizsargātu dzīvo radību, kurām ir vajadzīga palīdzība un mīlestība. Alina Kulikova, Anita Sprudzāne, Alina Voldanska un Karīna Pavlova dalās ar saviem sirdi sildošajiem stāstiem, atklājot, kā viņu dzīves ir papildītas ar mīlestību un rūpēm par četrkājainajiem draugiem – kaķiem, kuri, būdami bez mājām un ģimenes, atraduši glābiņu šo cilvēku siltajās un gādīgajās rokās.

Karīnas Pavlovas aprūpētie kaķi, kas mitinās LNS teritorijā.

Alinai Kulikovai ir desmit gadus vecs mājas kaķis Mila un daudzi pieklīduši kaķi.

STĀSTA ALINA

Manas rūpes un mīlestība pret mājas apkaimē klaiņojošiem kaķiem sākās

sen, vērojot kaimiņienes gādību par viņiem. Kad kaimiņiene aizgāja, es turpināju viņas iesākto. Kopš 2017. gada es kaķus regulāri baroju, tīru kaķu āra būdiņas un pagrabu, kā arī uzraugu viņu veselību. Ja kādam

rodas veselības problēmas, es aizvedu pie veterinārārsta. Par ārstēšanu izdevumus valsts sedz 50 % apmērā, bet sterilizācijas izmaksas sedz pilnībā. Lielākoties barību es pārku par saviem līdzekļiem, bet saņemu arī palīdzību no draudzenēm gan no ārzemēm, gan Latvijas. Mans vīrs arī sniedz lielu atbalstu, tīrot sniegu ziemā un nodrošinot vides tīrību. Viņš saka, ka, ja ne es, tad kurš cits... Mums ir Mila, kas varētu justies greizsirdīga, bet viņa ir vienpate un mīla.

Anitai Sprudzānei mājās ir ruds, septiņus gadus vecs kaķis Rūdis, astoņi āra kaķi un piecas kaķu būdas.

STĀSTA ANITA

Kaķi ir mana lielākā vājība, un es nevaru iedomāties dzīvi bez viņiem! Man ir bijis daudz kaķu. Vēl pirms bija Kiss, kurš nodzīvoja gandrīz 23 gadus, un tagad ir Rūdis. Vienreiz es redzēju netīru un izsalkušu kaķi dzīvokļu rajonā un to pabaroju. Pēc tam citi kaķi arī nāca pie manis, zinot, ka es viņus mīlu un rūpējos par viņiem. Tagad mājās ir astoņi kaķi – četri veterāni un četri jaunie. Visi vienādi tiek saukti par Miki. Tā man ir vieglāk visus sasaukt,

viņi vienmēr skrien pie manis. Manam vīram ir īpašs talants – viņš gatavo skaistas kaķu mājiņas, kopā mums tās ir piecas. Es baroju kaķus divas reizes dienā ar kvalitatīvu barību un pievienoju vitamīnus. Sezonāli mēs mainām segas un veicam būdiņu remontu. Finansiāli es sedzu visu no ģimenes budžeta, neprasot nekādu palīdzību. No malas materiālo atbalstu un ēdienu mums sniedz vecāki cilvēki, kuri novērtē manas rūpes par kaķiem. Es esmu saņēmusi palīdzību arī no citiem, piemēram, vienas nedzirdīgas dāmas. Pateicoties vēl citu cilvēku rūpēm un atbalstam, viens no kaķiem tika izārstēts. Es viņiem esmu ļoti pateicīga!

Alinas Voldanskas kaķi – Tomass un Emma.

Alina Voldanska dzīvo Polijā, Belostokā. Viņa mājas ir devusi pieciem kaķiem.

STĀSTA ALINA

Biju domājusi mājās uzņemt vienu kaķi, bet pēc kaķēnu saimnieka ieteikuma paņēmu ne tikai Tomasu, bet arī viņa māsiņu Emmu. Pusgada laikā pievienojās baltā kundze Pepa, kas pēc kāda laiciņa piedzemdēja septiņus kaķēnus. Ar vīru atstājām vienu no šiem kaķēniem un viņu nosaucām par Rudu, bet pārējie nonāca citās laimīgās ģimenēs. Mēs esam skaista četru kaķu ģimene! Mani kaķi ir mana mīlestība, bet es vienmēr sev saku: "Pietiek, vairāk kaķu nevajag!" Tomēr es pievienoju vēl vienu Sibīrijas skaistuli – Gustavu –, ko adoptēju no ģimenes ar deviņiem kaķiem. Jaunais kaķis pēc nedēļas pielāgojās un tagad ir draudzīgs. Mani kaķi zina, ka esmu nedzirdīga, viņi izmanto ņaudēšanu un žestus, lai izteiktu savas vēlmes.

Alinas Kulikovas piemājas mīluļi.

Covid karantīnas laikā pie durvīm zvanija policija. Tad visi kaķi sastājās kā armija, lai paziņotu, ka ciemiņš ir klāt! Mūsu ģimene ir draudzīga, bet nedaudz atturīga. Ruda ir rotaļīga "teroriste", bet Emma ir kā suns – viņa nes saldumus un mīl spēlēties. Gustavs ir ļoti labsirdīgs un mīl cilvēkus, bet viņš ir mušu ķērējs, tāpēc mums jābūt uzmanīgiem. Viņi visi man ir lieliski terapieti stresa un noguruma mazināšanai.

Karīnas Pavlovas paspārnē ir neskaitāmi ielas un vairāki mājas kaķi.

STĀSTA KARĪNA

2013. gada beigās un 2014. gada sākumā man bija divas smagas operācijas, pēc kurām pusgadu bija slimības lapa. Tajā laikā paņēmu divus kaķēnus. Pēc tam uz ielas zem mājas logiem ieraudzīju trīskrāsainu kaķeni, ko vēlāk nosaucu par Laimiņu. Par Laimiņu sāku rūpēties, barot, samīļot. Vēlāk izrādījās, ka viņa ir stāvoklī, uz ielas dzemdēja kaķēnus. Turpināju rūpēties par Laimiņas ģimeni, meklēju iespēju viņu sterilizēt un atrast mazajiem mājas. Paralēli atsāku darbu un darba pagalmā (LNS teritorijā – red. piez.) ieraudzīju trīs kaķiņus. Noskaidroju, ka tie nav sterilizēti, un pēc laika kaķenes dzemdēja mazuļus.

Tā es sāku palīdzēt dzīvniekiem. Biju domājusi, ka sakārtošu visu tikai savā darba pagalmā, tad viss. Tomēr, kad sāk darboties ar kaķiem, vairs nav iespējams no viņiem aiziet. Viņi tevi paši atrod! Tā iemācījies ņert kaķus, vedu pie ārsta, ārstēju, meklēju mājas. Kaķos ir mana sirds un dvēsele! Uzturēt koloniju nav viegli, tam aiziet daudz laika un finanšu. Lai visus noķertu uz sterilizāciju darba pagalmā, man vajadzēja vienu gadu! To daru neatlaidīgi! Nopirku speciālo ķeršanas būri. Tas maksāja ļoti dārgi, bet man atļāva maksāt pa daļām. Sāku uzturēt zem saviem logiem kaķu koloniju, un tā iegrozījās, ka kaķi palika par manas dzīves neatņemamu sastāvdaļu. Mājās man ir kucīte un vairāki kaķi. Visi dzīvnieki ir izglābti no ielas, tostarp divas kaķenes no darba pagalma. Mājas dzīvnieki ir seniori. Viņi nav greisirdīgi. Kad vakaros atnāku mājās pēc kaķu barošanas, visi sāk ostit, bet es viņiem skaidroju, ka visiem ir jāpalīdz.

Darbojoties ar ielas kaķiem, ļoti liela nozīme ir ne tikai laikam, bet finanšu resursiem. Ļoti daudz! Man nav žēl algu un kādu piepelnīto naudiņu no projektiem atdot kaķu ārstēšanai, barības iegādei. Man ir pašsaprotami atdot visu, kas man ir, bet cilvēkos tas izraisa izbrīnu. Ne visi to sapratīs. •

Anitas Sprudzānes piemājas mīluļi.

JAUNIEŠI ĪSTENO PROJEKTU PAR ZĪMJU VALODU

Tapis jauniešu organizācijas "3D Friends" projekts par zīmju valodu, kas mazina šķēršļus nedzirdīgo un dzirdīgo savstarpējā komunikācijā. Tajā iesaistījušies arī nedzirdīgie. Strādājot pie projekta, daži dzirdīgie jau apguvuši zīmju valodas pamatus un veiksmīgi komunicē ar nedzirdīgajiem bez tulka. Šis piemērs parāda, ka tas ir iespējams, tikai nepieciešama vēlme un nedaudz pacietības, saka viena no projekta dalībniecēm Lilita Gedroviča. Par projekta tapšanu viņa pastāstīja "Kopsolī".

"3D Friends" ir nevalstiska organizācija, kas dibināta 2020. gada janvārī. Tās mērķis ir palīdzēt jauniešiem īstenot savas idejas. Organizācijas dalībnieces Veronika Saulīte un Karīna Kožare uzrakstīja zīmju valodas apmācību projektu "Zīmju draugi".

Pastāstiet, kāds ir projekta mērķis.

Viens no pirmajiem "3D Friends" projektiem, kurā iesaistījās nedzirdīgie, bija teātris "Think Feel Act". Arī es tur piedalījos. Mēs cieši sadarbojāmies jau kādu laiku. Tagad kopīgi strādājam pie projektiem par zīmju valodu. Projekta "Zīmju draugi" mērķis ir 12 mēnešu laikā veicināt jauniešu izpratni par dažādību kopienā. Tas dod iespēju apgūt latviešu zīmju valodu un kļūt par daļu no iekļaujošās vides. Tāpat mērķis ir atlasīt 10 dažādas tēmas, katrā tēmā pa 20 vārdiem un publicēt tos latviešu zīmju valodā sociālajos medijos. Arī tas ir paredzēts zīmju valodas apgūšanai.

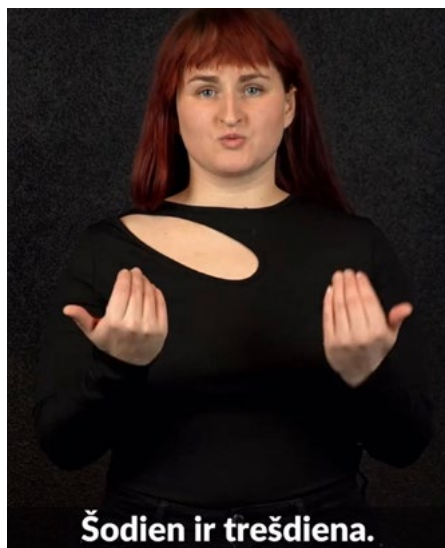
Kad tapa šis projekts?

Ar šī projekta autorēm Veroniku un Karīnu iepazinos pirms vairākiem gadiem, kad viņas apciemoja kultūras namu "Rītausma". Viņām iepatikās zīmju valoda, melodeklamācija, mūsu kultūra. Tā mēs sākam komunicēt.

Pagājušā gada augustā tapa šī ideja par zīmju valodas apgūšanu. Ideja ir ļoti laba, piemērota jauniešiem. Šogad projektu apstiprināja.

Ko tas dod jauniešiem?

Tas veicina komunikāciju starp dzirdīgajiem un nedzirdīgajiem. Iespējams iesaistīties dažādās aktivitātēs,ursos, vasarā – nometnē. Tas lauž stereotipus par nedzirdīgajiem, palīdz saprast vienu otru.

Ekrānuņēmums no projekta ietvaros sagatavotajiem video latviešu zīmju valodā.

Kuri no LNS jauniešiem piedalās projektā?

Es, Alma Stroža, Artis Ozols, Paulis Kalniņš, Diāna Stapkeviča, Sergejs Soklakovs, Rūta Bernaua, Edgars Celmiņš un daži citi brīvprātīgie.

Kā notiek jauniešu savstarpējā komunikācija?

Sākumā komunikācija notika ar tulka palīdzību. Zane Bondare palīdzēja tulkot "3D Friends" dalībnieku un nedzirdīgo teikto. Taču teātri tas īpaši nebija vajadzīgs – tur galvenais bija kustība, ķermeņa valoda. Ar laiku daži nedzirdīgie ieteica, ka "3D Friends" dalībniekiem vajadzētu mācīties zīmju valodu, ja vēlas sadarboties ar nedzirdīgajiem. Abas dalībnieces piekrita un sāka mācīties. Jāsaka, ka viņas ļoti centās un apguva pamatus. Protams, sākumā vienmēr ir grūtības vienu otru saprast, taču laika gaitā kļuva arvien labāk un vieglāk.

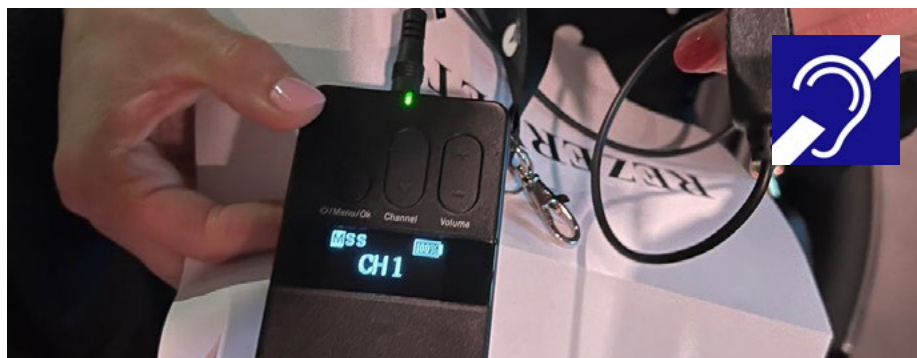
Latviešu zīmju valodas vārdu filmēšanas process.

Kā tiek risinātas problēmas komunikācijā ar dzirdīgajiem, ja tādas rodas?

Ar šī projekta palīdzību daudzi dzirdīgie jau iemācījušies zīmes. Tas atvieglo komunikāciju mūsu starpā. Šogad pirmo reizi mēs bez tulka braucām ar jahtu un paši varējām savā starpā komunicēt. Dzirdīgie izpauzās, arī izmantojot ķermeni. Tā mēs viens otru sapratām. Viņi bija ļoti, ļoti priecīgi par šādu iespēju un komunikāciju! Faktiski komunikācijā starp dzirdīgajiem un nedzirdīgajiem nav šķēršļu. Vienkārši ir jāmacās, jāpacenšas, jāvēlas iesaistīties un runāt ar visiem.

Video materiāli latviešu zīmju valodā publicēti "3D Friends" "Instagram" profilā.

RĪGAS CIRKA IZRĀDES AR INDUKCIJAS CILPU

Rīgas cirks savās izrādēs no šī gada pavasara piedāvā "Televic" firmas indukcijas cilpas vājdzirdīgajiem, kuri lieto dzirdes aparātu. Indukcijas cilpu sistēma darbojas ar raidītāju arēnas kupolā, nodrošinot pārklājumu visā arēnā. Savukārt informācijas stendā ir uzstādīta pārvietojamā indukcijas cilpa. Cirks vienlaicīgi piedāvā 55 indukcijas cilpas uz vienu izrādi.

Indukcijas cilpa ļauj dzirdes aparāta lietotājam visu skaidri saprast, jo tā pārraida runu bez citām skaņām. Skaļumu var individuāli pielāgot. Raidītāji līdzsvaro dažāda skaļuma balsis un bloķē traucējošu fona troksni. Odrija Kalve, Rīgas cirka programmas kuratore, skaidro, ka cirks indukcijas cilpu sistēmu iegādājās, lai izrādes būtu maksimāli pieejamas visdažādākajām apmeklētāju grupām.

Kā rīkoties dzirdes aparāta lietotājam, lai izrādē varētu izmantot indukcijas cilpu?

"Pirms Rīgas cirka organizētajām izrādēm indukcijas cilpas ir pieejamas garderobē vai cirka veikaliņā pie ieejas. Jālūkojas pēc vājdzirdīgo norādes jeb simbola. Dodot cilpu, mēs apmeklētājam lūdzam atstāt savus personas datus. Pēc izrādes cilpa ir jāatdod tur, kur tā saņemta. Lai būtu pavisam droši, pirms pasākuma var uzrakstīt uz e-pasta adresi cirks@cirks.lv un pabrīdināt, ka cilpa būs nepieciešama. Īpaši tas ir svarīgi gadījumos, kad apmeklējat pasākumu Rīgas cirkā, kura organizators nav Rīgas cirks," skaidro Odrija Kalve.

Kā ir klausīties izrādi ar indukcijas cilpu Rīgas cirkā? PIEREDZĒ DALĀS EDĪTE BRENCĒ

Saņēmu ielūgumu uz Rīgas cirka skolas vecāko grupu audzēkņu semestra noslēguma izrādi "Pasaki man pasaku". Tiku informēta, ka cirkā ir dzirdes sistēmas indukcijas cilpa

un būs iespējams klausīties izrādi, izmantojot dzirdes aparāta "T" režīmu. Kas ir šī cilpa un kā tā darbojas, man nebija ne jausmas – šī bija mana pirmā pieredze ar šīm tehniskajām sistēmām.

Pati izrāde bija kolosāla, biju patīkami pārsteigta, cik talantīgi ir mūsu jaunieši un bērni! Negaidīju tik efektīgu izrādi. Cirks manā izklaižu sarakstā nav pašā augšgalā, bet šī izrāde man bija atklājums, un priecājos kā bērns. Jāsaka, ka arī nervus pakutināja, bet jums pašiem tas ir jāredz!

Cirka vadība un atbildīgās personas komunikācijā, manuprāt, ir uzdevumu augstums, jo esmu manījusi viņu piedalīšanos dažādos semināros par kultūras pieejamības jautājumiem, un arī šīs dzirdes cilpas ierīkošana cirkā ir milzīgs solis kultūras pieejamībai vājdzirdīgiem cilvēkiem. Pērkot biļetes, ir norādīts, ka izrāde ir pieejama cilvēkiem ar kustību traucējumiem, nedzirdīgajiem, cilvēkiem ar dzirdes traucējumiem, un ir norāde par pieejamo indukcijas cilpu.

Kā es dzirdēju ar šo cilpu? Pie ieejas darbinieki iedod mazu kastīti ar vadu, kas kā kartiņa jāiekar kaklā. Ierīce darbosies izrādes laikā, tai ir dažas vadības pogas, piemēram, skaņas regulēšana un tamlīdzīgi. Ko un kā darīt, paskaidros darbinieki. Izrādes sākumā ieslēdzu "T" režīmu dzirdes aparātam, un dzirdes aparāts atslēdza visas ārpuses skaņas, es dzirdēju pilnīgu klusumu. Kad sākās izrāde, savā dzirdes aparātā dzirdēju tikai tās skaņas, kas nāca no skatuves, –

gan runātās, gan atskaņotās. Nekādu blakus trokšņu no zāles, nekādas bērnu kņadas, nekā cita traucējoša. Es padomāju, ka šajā brīdī dzirdīgie var mani apskaust!

Lielāko daļu dzīves verbālo informāciju biežāk esmu vispirms saredzējusi un tikai pēc tam saklausījusi. Ja neredzu seju, nevaru nolasīt, ko saka. Dzirdu, ka runā, bet ko tieši – grūti saprast. Tāpēc arī šajā gadījumā ar dzirdes cilpas palīdzību man bija jāiespringst, lai saklausītu, ko stāsta aizkadra balss (izrādes stāstnieks neatrodas uz skatuves, un, pat ja atrastos, uz apaļās cirka skatuves viņš nespētu būt visu laiku skatītājiem frontāli pretī). Taču skaņa bija tīra, varēju visai labi saprast runāto, tikai bija jākoncentrējas. Gribējās jau par visu brīnīties un skatīties, kas notiek izrādē, bet, domām galvā skraidot, koncentrēties izdevās daļēji. Turklāt dzirdei pie skaņas vajag pierast, līdz smadzenes ar to sadraudzējas.

Dzirdes aparātu ražotāji ir dažādi, un skaņas stiprums, asums katrai programmai būs citādāks, arī dzirdes traucējumi cilvēkiem ir dažādi. Tāpēc pieredzes stāsti atšķirsies. Man bija pirmā pieredze klausīties ar šādu dzirdes cilpu, un es teikšu – kolosāli! Neatceros, kad būtu tik labi dzirdējusi izrādē. Vienā brīdī bija skaļāka mūzika, un tai pat laikā runāja stāstnieks. Tad gan es vairs stāstīto nespēju uztvert, bet kopumā bija lieliska pieredze, un sirreāli bija tik labi dzirdēt un saprast, ko runā!

Gribu tikai uzslavēt cirka vadību par to, ka tā domā un rīkojas kultūras pieejamības jomā. Vēlos uzsvērt tikai plusus. Šīs dienas noslēgums bija patīkams pārsteigums, un izrāde bija skaista, visi iesaistītie bija malači! Saku sirsnīgu paldies!

Gribētu šādas iespējas izmēģināt teātrī, koncertā, lekcijās. Saklausīt, neredzot runātāju, ir grūtāk nekā lasīt subtitrus, vairāk jākoncentrējas. Tomēr tā ir cita pieredze un sajūta, mākslinieciskais noformējums nolasās cits, kad dzirdi intonāciju, čukstus un vēl saproti, ko saka.

Iesaku dzirdes aparātu lietotājiem pirms došanās uz pasākumu, kur pieejama indukcijas dzirdes cilpa, pārliedzināties, vai dzirdes aparātā ir ieprogrammēts "T" režīms. To vajag izmēģināt! Un iesaku visiem apmeklēt cirku! •

BRĪVPRĀTĪGAIS DARBS – SIRDSDARBS

Latvijas Nedzirdīgo savienības 2023. gada noslēguma pasākumā LNS prezidents Edgars Vorsklovs pasniedza prezidenta pateicības rakstus par nozīmīgu brīvprātīgā darba veikumu Rēzeknes reģionālās biedrības biedrei Rasai Jašai un LNS Daugavpils reģionālās biedrības biedrei Jeļenai Dmitrijevai. “Kopsolī” uzrunāja abas dāmas, lūdzot nedaudz par sevi pastāstīt un dalīties sajūtās, kuras pārņēma, saņemot atzinību par ieguldīto darbu.

Rasa Jaša un Jeļena Dmitrijeva ar LNS prezidenta pateicības rakstiem.

Kur jūs piedzimāt, augāt un mācījāties?

RASA: Esmu dzimusi un augusi Alūksnes novada Liepnā. Skolas gaitas bija Valmieras vādzirdīgo bērnu internātskolā (tagad Valmieras Gaujas krasta vidusskola – red. piez.). Pēc Valmieras skolas beigšanas 1989. gadā turpināju mācīties Rīgas Raiņa 8. vakara (maiņu) vidusskolā. 1992. gadā pēc skolas beigšanas kādu laiku padzīvoju pie vecākiem, tad pārcēlos dzīvot Rēzeknē. Rēzeknes NVA organizēja drēbnieku kursus, kurus apmeklēju un pabeidzu 2018. gadā.

JEĻENA: Daugavpils ir mana mūža pilsēta! Tur piedzimu, augu un tagad joprojām dzīvoju. Dzirdīgo ģimenē biju nedzirdīgs bērns. Mamma meklēja skolu, sākumā gribēja sūtīt uz nedzirdīgo skolu Sanktpēterburgā, Krievijā, tomēr pēc ieteikuma aizsūtīja uz Pitalovu, arī Krievijā, jo šī pilsēta atradās tuvāk Daugavpilij nekā Sanktpēterburga. Tur mācījos līdz absolvēšanai. Vienmēr piedalījos dažādās skolas aktivitātēs, bieži organizēju, vadīju kultūras pasākumus un spēles. Es biju izcila teicamiece, par mani bija publikācija Pitalovas pilsētas avīzē. Mans vīrs ir no Pitalovas skolas – tur mēs iepazīnāmies. Esam kopā ilgi – laulībā jau 28 gadus.

Kā jūs pavadāt brīvo laiku?

RASA: Brīvajā laikā mīlu lasīt

grāmatas, skatīties seriālus. Man ir dārziņš, ko kopju un kurā padarbojos. Hobijs ir zīmēt mandalas, kas mani ļoti nomierina. Biju precējusies, man ir meita, kura beidza universitāti un šobrīd ir darba meklējumos. Mēs bieži kopā pavadām laiku, ejot uz kino, uz svētkiem. Neceļoju – esmu gandrīz mājās tupētāja. Vienīgi pa Latgali bieži paceļoju. Latgale ir ļoti skaista! LNS Rēzeknes RB strādāju par apkopēju, turpat arī bieži piepalīdzu dažādos brīvprātīgos darbos. Šad tad iesaistos deju grupā, kopā ar mūsu rēzekniešiem piedalos arī LNS rīkotajos festivālos un pasākumos, kā arī dažādos reģionālās biedrības pasākumos. Daudz laika pavadu ar saviem grupas biedriem, ar draugiem tiekos retāk.

JEĻENA: Pēc skolas beigšanas uzreiz iestājos LNS Daugavpils RB mācību un ražošanas uzņēmumā un joprojām tur strādāju (šobrīd SIA “LNS Dane” – red. piez.). Šogad jau nostrādāti 38 gadi. Mans hobijs, bez šaubām, ir ekskursijas! Ja ir auto, daudz ceļojam. Ļoti patīk doties uz mežu, kur ir unikāls dabas skaistums. Brīvajā laikā patīk lasīt grāmatas, bez tām dzīvi nevaru iedomāties.

Kādas bija jūsu sajūtas, saņemot no LNS prezidenta Edgara Vorsklova pateicības rakstu?

RASA: Par LNS pateicības balvu biju ļoti patīkami pārsteigta. Paldies

maniem biedriem, kas mani novērtēja! Lepojos ar to, ka Rēzeknes biedrībai ir brīnišķīga brīvprātīgo komanda, jo mēs esam daudz. 2023. gadā aktīvi iesaistījies biedrības pasākumu tapšanā – dekorēju telpas, sagatavoju rotājumus, veicu telpu uzkopšanu pēc pasākumiem un vēl daudz ko citu. Žēl, ka nebiju klāt pasākumā. Ceru, ka nākamgad izdosies piedalīties “LNS Gada balva 2024”.

JEĻENA: Saņemot pateicību no LNS prezidenta Edgara Vorsklova, emociju vienkārši nebija – biju apmulsusi. Nebiju to gaidījusi un, protams, biju pārsteigta. Tad, kad ieradās LNS RB Daugavpils klubā, emocijas atdzīvojās, jo tur biedri teica, ka esmu to pelnījusi, ka lēmums tika pieņemts vienbalsīgi. Sirsnīgi! Ļoti priecājos un pateicos! Par kādiem nopelniem? Lūk, man bija ilgstoša slimības lapa gada garumā, jo bija lauza roka. Izmantoju izdevību pavadīt vairāk laika biedrībā un klubā. Organizēju dažādas aktivitātes, mīklu minēšanu, spēles, uzstājos arī uzvedumos, teātrī, aktīvi piedalījos visos biedrības organizētajos pasākumos. Tas ir talants jau no skolas laikiem, man nebija problēmu līdzdarboties. Tā ir laba, patīkama sadarbība. Tāpēc, acīmredzot, es nopelnīju pateicību.

Ko par mūsu lieliskajām brīvprātīgajām saka LNS Rēzeknes RB vadītāja un Daugavpils RB valdes locekle?

LNS Rēzeknes RB vadītāja Mārīte Sarkane: Rasa ir piedalījusies pašdarbībā jau ilgu gadu, vairāk kā deļotāja. Viņa arī palīdz ar darbiņiem pasākumu organizēšanā, telpu pušķošanā, citos sīkos darbos. Viņa ir ļoti sirsnīgs cilvēks, viņai ļoti patīk humors. Novēlu Rasai ikdienā būt optimistei, možai un joprojām tikpat darbīgai, viņa mūsu biedrībā ir visčaklākā bitīte.

LNS Daugavpils RB valdes locekle Regīna Radkēviča: Jeļenu visi pazīst pēc viņas humoristiskajām lomām, atveidojot, piemēram, apkopēju vai laucinieci. Jeļena ar savu talantu priekšnesumos prot uzjautrināt tautu. Viņa nekad neatsaka lūgumam kluba pasākumos organizēt spēles. Ļoti aktīva, radoša un ar pozitīvu attieksmi. Novēlu vairāk radošu ideju un lai sapņi piepildās! •

Teksts: Laura Zeltiņa

Foto: fotokursa "Pavasaris tavā pilsētā" arhīvs

FOTOKONKURSS "PAVASARIS TAVĀ PILSĒTĀ"

LNS Rīgas Vidzemes grupa organizēja pavasarīgu fotokursu. Ideja par konkursu radās Vidzemes grupas vadītājai Lilitai Gedrovičiai.

LILITA GEDROVIČA PAR KONKURSU

Man radās ideja organizēt fotokursu, jo tāds sen nebija noticis. Pēdējo reizi LNS šādu konkursu organizēja, šķiet, 2016. gadā. Uzrunāju Ainu Kauliņu un piedāvāju kopā organizēt fotokursu. Kopā izdomājām noteikumus, fotogrāfiju tēmu un izveidojām video ar aicinājumu piedalīties. Konkursā "Pavasaris tavā pilsētā" piedalījās 51 biedrs, kopā tika iesūtītas 79 bildes. Fotoattēlu iesūtīšana notika no 22. līdz 29. aprīlim, un 30. aprīlī bildes tika publicētas "Facebook" Nedzirdīgie.lv grupā. Balsošana ilga līdz 4. maijam. Uzvarētājus paziņojām 5. maijā (bez vietu noteikšanas), bet 18. maijā Vērmanes dārzā pie skatuves oficiāli paziņojām iegūtās vietas un apbalvojām uzvarētājus. Sākumā Aina biedrus izklaidēja ar spēļu uzdevumiem un metaforiskajām asociatīvajām kārtīm. Dāvanas mēs abas sarūpējām pašas, un paldies arī Rīgas biedrībai par atbalstu! Šis konkurss bija ļoti interesants!

1. VIETA - MĀRIS MEIJA (125 PUNKTI)

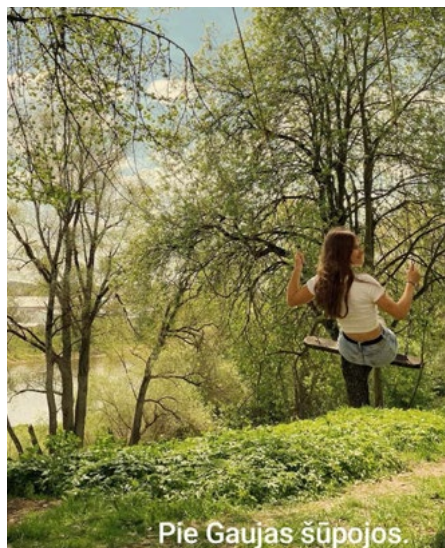
Sveiki, visiem!

2. VIETA - ILZE ALTUHOVA (100 PUNKTI)

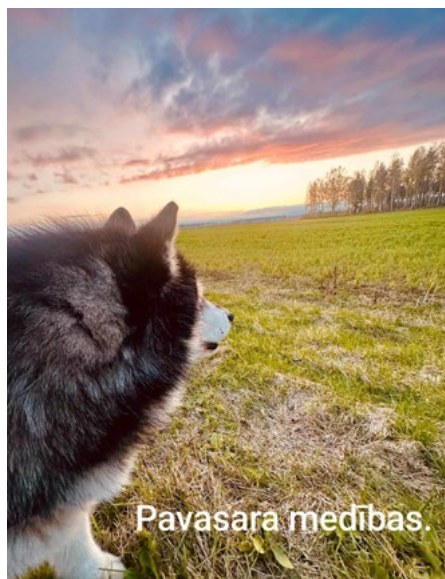
Ceļš uz nekurienu, Baložos.

3. VIETA - AMANDA OZOLA (96 PUNKTI)

Pie Gaujas šūpojos.

4. VIETA - DIĀNA STAPKEVIČA (83 PUNKTI)

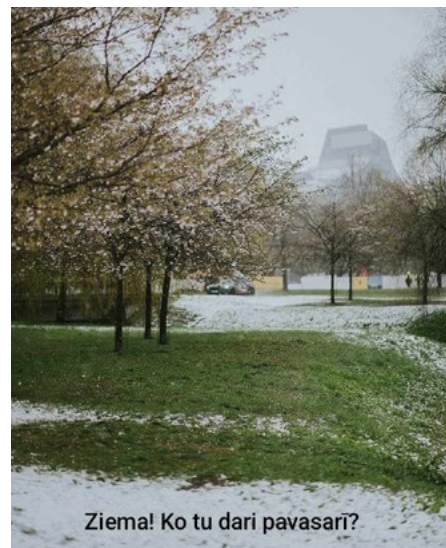
Pavasara medības.

5. VIETA - HARALDS RĀVIČŠ (79 PUNKTI)

Pirmā pavasara pastaiga.

DALĪTA 6. VIETA - MADARA LIEPIŅA (72 PUNKTI)

Ziema! Ko tu dari pavasarī?

DALĪTA 6. VIETA - ANITA ATRASZKO (72 PUNKTI)

Jūti kā smaržo pavasaris?

SVEICAM JŪLIJA UN AUGUSTA JUBILĀRUS!

Vasara jau ir kārtīgi ieskrējusies, un klāt ir atvaļinājumu laiks. Arī "Kopsolī" komandai ir jāuzkrāj spēki, tāpēc dodamies nelielā atpūtā. Ar lasītājiem tiksimies augustā, tāpēc jau jūnija izdevumā sveicam gan jūlija, gan augusta jubilārus. Lai skaistie vasaras sapņi piepildās, lai izdodas izbaudīt siltos vakarus un spožos rītus!

RĪGAS BIEDRĪBĀ

01.07. VALDIS INTSONS
06.07. ILZE SPRUDZĀNE
07.07. SVETLANA STRAZDIŅA
08.07. VIJA PULKA
11.07. ILZE MĀLIŅA
11.07. SARMĪTE ŠČIGLINSKA
12.07. BAIBA BICĒNA
16.07. RAIMONDS VĪLIPS
20.07. VALENTĪNA JERMOLOVIČA
29.07. LARISA ŠĻUJEVA
30.07. RENĀRS SIMSONS
03.08. JEĻENA BARANOVA
04.08. ROZA KOZLOVSKA
11.08. ELITA ŠNEPSTE
13.08. GRAŽINA LOČMELE
15.08. ANDREJS KOVAĻOVŠ
16.08. BAIBA LOGINA
16.08. DACE PITERNIECE
23.08. ILZE PUKSE
27.08. JĀNIS MESTERS
30.08. ANNA GRIŠUŅINA

KULDĪGAS BIEDRĪBĀ

02.07. ZIGMĀRS ALKSNIS
04.07. TATJANA FIŠMEISTERE
26.08. ANDIS FEDOTKINS

DAUGAVPILS BIEDRĪBĀ

08.08. OKSANA DONCOVA
20.08. NINA OSTRENKO
23.08. REGĪNA RAZUMOVA
24.08. VALENTĪNA STAŠKEVIČA

VALMIERAS BIEDRĪBĀ

04.08. GUNITA UNGURE

RĒZEKNES BIEDRĪBĀ

14.07. TATJANA ŠAKELE
14.07. JURIS JANEVIČS
15.08. VALĒRIJS TUKSNESIS

Teksts: Rūdolfs Kesenfelds

LMA DIPLOMANDU DIENAS 2024

**LATVIJAS
MĀKSLAS
AKADĒMIJA**

LNS Mākslinieku kopa "Cerība" aicina visus mākslas cienītājus apmeklēt Latvijas Mākslas akadēmijā notiekošās izstādes "LMA Dizaina diena ('24)" un "Diplomandu dienas 2024". Šīs izstādes sniedz unikālu iespēju iepazīties ar jaunākajām mākslas un dizaina tendencēm, kā arī apskatīt jauno talantu radītos darbus.

Izstādēs būs apskatāmi vairāku studentu darbi, un tajās piedalīsies arī LNS biedrs Rūdolfs Kesenfelds ar savu maģistrantūras diplomdarbu. Apmeklējot izstādi, jūs varēsiet novērtēt jauno mākslinieku radošumu un ieguldīto darbu, kā arī atbalstīt vietējos talantus.

Izstādes ir atvērtas apmeklētājiem līdz 14. jūlijam Kronvalda bulvārī 4 un Kalpaka bulvārī 13, Rīgā. Tās var apmeklēt no trešdienas līdz sestdienai laikā no pl. 12.00 līdz 18.00. Ieeja izstādēs ir bez maksas.

Vairāk informācijas:

Teksts: Laura Zeltiņa, informācija apkopota no tīmekļvietnes homonovus.lv

FESTIVĀLS "HOMO NOVUS"

Starptautiskais jaunā teātra festivāls "Homo Novus" šogad notiks no 29. augusta līdz 8. septembrim Rīgā, Kuldīgā un Ķemeru. Festivāls norisināsies gan pilsētas vidē, gan brīv dabā. Festivāla ietvaros skatuves mākslu varēsiet sastapt kinoteātros, muzejos un veikalu galerijās, koru tribīnēs, grāmatās, krastmalā un purva staigājos. Savā divdesmitajā jubilejā "Homo Novus" rosinās skatītāju iztēloties robežu starp iespējamo un neiespējamo, realitāti un atmiņu, fantāzijas un vēlmju telpu. Festivāla centrs atradīsies Berga bazārā, bijušajā veikalā "Bergs", Rīgā, Marijas ielā 11, kur norisināsies arī daudzi bezmaksas notikumi.

Vairāk informācijas:

NĀC UN PIEDALIES!

Festivālā ir iekļauts īpašs notikums – īru mākslinieču Amandas Kūšanas un Liannas Kviglijas un Latvijas Nedzirdīgo savienības biedru muzikālais kopdarbs "Oda priekam".

Ja tev ir vēlme uzstāties un **dziedāt zīmju valodā**, izmanto šo iespēju un **piesakies** pie LNS Rīgas RB vadītājas Andas Tīdemanas, rakstot "WhatsApp": 26237232.

Mēģinājumi notiks tiešsaistē, izmantojot "Zoom" platformu. Dienu pirms uzstāšanās būs ģenerālmēģinājums.

Uzstāšanās 31. augustā un 1. septembrī pl. 19.00 Mežaparkā, Kokaru zālē.

Homo Novus

LĪDZJŪTĪBA

*Nem mūsu mīlestību, lai Tev nesarst,
Nem siltus vārdus aukstā ceļā līdz.*
(O. Vācietis)

Mūžībā devusies mūsu biedre
Lidija Prekule
 (30.09.1950.–01.06.2024.)

Izsakām līdzjūtību tuviniekiem un draugiem.

LNS Daugavpils RB

Adrese: Elvīras iela 19 k-2, Rīga, LV-1083
 E-pasts: kopsoli@lms.lv
 Tālr.: 28475237

Redaktore: Laura Zeltiņa
 Maketētājs: Kristaps Legzdīns